

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4578/24
25.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа, и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из Београда – Нови Београд, Грамшијева 3/5, против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, Косовска 31, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 28825/19 од 19.10.2023. године, исправљене решењем истог суда П 28825/19 од 10.4.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.9.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 28825/19 од 19.10.2023. године, исправљена решењем истог суда П 28825/19 од 10.4.2024. године, у другом, трећем, четвртном и петом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28825/19 од 19.10.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 28825/19 од 10.4.2024. године, првим ставом изреке утврђено је да је повучена тужба тужиоца у делу који се односи на потраживање накнаде нематеријалне штете. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име разлике између нето исплаћене плате и плате коју би он по редовном току ствари примао да није удаљен са дужности у периоду од 1.4.2009. године до 9.2.2017. године, исплати појединачно

означене месечне износе са законском затезном каматом почев од 22. дана у месецу за претходни месец, па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу по основу изгубљене нето увећане плате за рад ван радног времена за период од 1.2.2009. године до 9.2.2017. године, исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом почев од 22. дана у месецу за претходни месец, па до исплате. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име изгубљене зараде за стручно дежурство у периоду од 1.2.2009. године до 9.2.2017. године, исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом почев од 22. дана у месецу за претходни месец, па до исплате. Петим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужилац је побијао првостепену пресуду у другом, трећем, четвртм и петом ставу изреке због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11....18/20), Апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама тако да се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Посебног одељења Окружног суда у Београду КиП 4/09 од 13.2.2009. године, према тужиоцу одређен је притвор који ће му се рачунати од 10.2.2009. године, када је лишен слободе, а који по том решењу може трајати најдуже месец дана рачунајући од дана лишења. Решењем Посебног одељења Окружног суда у Београду КиП 4/09 од 4.5.2009. године према тужиоцу – окривљеном на основу члана 145 став 1 ЗКП укинута је притвор одређен решењем истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду КиП 4/09 од 13.2.2009. године, продужен решењем КВ већа Посебног одељења тог суда КиП 4/09 КВП 77/09 од 9.3.2009. године и одлучено је да се окривљени тужилац има одмах пустити на слободу. Наредбом Министра одбране Пов 1-160 од 18.3.2009. године, тужилац је удаљен са ... Истом наредбом одређено је да ће надлежни старешина донети решење о плати именованог у складу да Правилником о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије. Такође је, наредбом одређено да ће се у евиденцији удаљених са дужности, коју ће водити Војно медицинска академија Сектор за материјалне ресурсе Министарства одбране Републике Србије, која ће по престанку разлога због којих је донет акт о удаљењу од дужности предложити регулисање новог стања у служби. Према образложењу наведене наредбе произлази да је иста донета из разлога што је тужиоцу решењем Посебног одељења Окружног суда у Београду КиП

4/09 од 13.2.2009. године одређен притвор у трајању од месец дана. Тужиоцу је решењем Војно медицинске академије ИНТ 12-94 од 19.5.2009. године, тачком 1 изреке као ... удаљеном од дужности наредбом министра одбране Пов 1-160 од 18.3.2009. године, одређена накнада плате у висини од 80% плате утврђене према коефицијенту одређеном за најнижи положај за чин пуковника ПГ 12 од 1,10 и коефицијенту према чину од 0,87. Тачком 2 изреке одређено је да по основу посебних услова службе у Војсци Србије именованом је одређен додатни коефицијент у висини од 25% основног коефицијента. Тачком 3 изреке одређено је да право на накнаду плате утврђено тим решењем тужиоцу припада почев од 4.5.2009. године, када му је решење истражног судија Посебног одељења Окружног суда у Београду КиП 4/09 од 4.5.2009. године укинута притвор. Решењем Министарства одбране – Управе Центра Војномедицинских установа И 393-3 од 6.2.2017.године, тужилац, ... разрешен је од професионалне војне службе са даном 9.2.2017. године, са правом на пензију. Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду – Посебног одељења за организовани криминал КПо1 145/17 од 21.12.2018. године, према тужиоцу је на основу члана 422 тачка 3 ЗКП одбијена оптужба да је извршио продужено кривично дело злоупотребе службног положаја из члана 359 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, на месту, на начин и у време како је то ближе наведено у предметној пресуди.

Према налазу вештака економско - финансијске струке од 23.9.2022. године, за период од 12.2.2009. године до 9.2.2017. године, укупно нето изгубљене плате тужиоца износе 2.669.974,42 динара, у појединачно означеним месечним износима, а укупно изгубљено нето увећање плате тужиоца за исти период за рад на ВМА ван радног времена (хонорарни рад) износи 1.338.548,51 динар у појединачно означеним месечним износима, а за стручно дежурство у ВЗУ износе 1.676.304,87 динара у појединачно означеним месечним износима укупно 5.734.827,80 динара, са датумом доспелости.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са чланом 584 став 1, 2 и 3, члановима 588 до 591 ЗКП и члановима 154, 158, 172 став 1 и 189 Закона о облигационим односима оценио да тужилац у конкретном случају тражи накнаду материјалне штете због изгубљене зараде и других примања у вези са зарадом не због тога што је био у притвору, већ због тога што је против њега вођен кривични поступак у коме је у односу на њега донета одбијајућа пресуда. Оценио је да иако је донета одбијајућа пресуда није испуњен услов за накнаду штете, јер је то право дато само у случају неоснованог лишења слободе, односно у случају неоправдане осуде када право на накнаду штете има лице коме је била правноснажно изречена кривична санкција или које је оглашено кривим, а ослобођено од казне, а поводом ванредног правног лека је нови поступак правноснажно обустављен или је оптужба правноснажно одбијена или је окончан правноснажном ослобађајућом пресудом. Оценио је да само вођење кривичног поступка који је окончан одбијајућом пресудом према тужиоцу по аутоматизму не представља доказ незаконитог или неправилног рада органа тужене, с обзиром на то да према одредбама ЗКП свако се сматра невиним све док се његова кривица не докаже правноснажном одлуком суда. Вођење кривичног поступка против тужиоца само по себи не даје право тужиоцу на накнаду штете коју је услед тога претрпео, уколико се не утврди одговорност штетника, а што у конкретном случају није утврђено, те је закључио да тужилац нема право на накнаду материјалне штете, па је одбио као неоснован тужбени захтев.

По оцени Апелационог суда првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у потврђујућем делу јасне и довољне разлоге које у целости прихвата Апелациони суд у Београду и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Без утицаја је жалбено указивање да суд није везан основом истакнутог тужбеног захтева, јер је суд везан самим тужбеним захтевом, а тужилац потражује накнаду материјалне штете због вођења кривичног поступка након доношења решења о удаљењу и умањене плате односно накнаде плате у висини од 80%.

Неосновано је жалбено указивање да је удаљење тужиоца са дотадашње дужности у узрочно – последичној вези са неоснованим притварањем чије су последице трајале до доношења правноснажне пресуде Вишег суда у Београду од 21.12.2018. године о одбијању оптужбе, као и са вођењем поступка, јер само покретање и вођење кривичног поступка који је окончан доношењем одбијајуће или ослобађајуће пресуде и дужина трајања тог поступка није довољна за накнаду тог вида штете. Кривични поступак се покреће и води због постојања одређеног степена сумње да је одређено лице учинило кривично дело, а који је релевантан степен сумње је виши у свакој наредној фази кривичног поступка, све до потпуне извесности да је окривљени учинио кривично дело, која извесност је потребна за доношење осуђујуће пресуде, а због чега је свако лице дужно да трпи поступак који се против њега води. Тужиоцу би имао право на накнаду за тај вид штете само уколико би доказао да је било неправилног или незаконитог рада државног органа и узрочно – последичну везу између таквог рада државног органа и претрпљене штете, што тужилац у конкретном случају није доказао, како је правилно закључио првостепени суд. Незаконит рад је поступање противно закону, другом пропису или општем акту или пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени или као радња противна обичајима и у складу са правилима норме, док се као неправилан рад сматра предузимање оних радњи које нису у складу са општим нормама у вршењу службе, односно делатности, а којима је за накнаду штете потребно да је штета настала, да постоји узрочно – последична веза између незаконитог и неправилног рада и настале штете, што све тужилац у конкретном случају није доказао.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 153 и 154 у вези са чланом 162 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима поступка с обзиром на исход спора и постигнут успех странака, чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе важеће на дан пресуђења.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужилац није успео у жалбеном поступку сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку одбијен је као неоснован његов захтев за

накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић